

Не могу а да не приметим да у српској политици никада није било толико демагогије, толико конфузије, и тако мало или нимало осећања за реалност. Ово јер реченица из књиге "Жабе у реду пред поткивачницом" Љубомира - Љубе Симовића ("Танеси"), објављене за овогодишњи Сајам књига, која је побудила огромну пажњу.

Реч је о књизи интервјуа, казивања, бележака академика Симовића. Попут "Галопа на пужевима", "Обећане земље", "Титаника у акваријуму", и да не набрајамо, реч је о књизи која је заправо својеврсна и хроника и вивисекција савременог тренутка, горућих питања, болних тачака живота нашег насушног. У осврту на 2016. наш чувени књижевник каже да су је, нажалост, обележиле терористичке акције у којима се људи, ни криви ни дужни, убијају насумице, у што већем броју:

- Не знам да ли је могуће замислити нешто нечовечије и апсурдније. Што је најгоре, не знам како се борити против терориста који су спремни да, опасани експлозивом, ушетају у кафану, у биоскоп, на фудбалски стадион и да се дигну у ваздух заједно са десетинама људи који им нису нанели никакво зло. За моје комшије и мене ова година је обележена и једном хаваријом најмањих димензија, хаваријом маргиналном и, такорећи, баналном.

Каквом хаваријом?

- У једном од локала наше зграде покварио се радијатор. Кроз њега се излила вода која је уништила извештај број просторија, али се излила и у ормар са струјомерима. За трен ока цела зграда је утонула у хладноћу и мрак. Све је, одједном, било мртво и неупотребљиво: фрижидери, замрзивачи, бојлери, шпорети, компјутери, клима-уређаји, веш-машине, телевизори. Цела зграда је, једним јединим потезом, враћена у зиму и мрак 19. века. Било је довољно да у том деветнаестом веку проведемо двадесетак часова па да схватимо колико је наша цивилизација крхка и рањива. А ради се само о изливању воде у ормар са струјомерима. Баналан квар, али велика опомена.

По многим је јавну сцену снажно обележило ваше излагање на обележавању јубилеја 90 година од оснивања Српског ПЕН-а?

- Ја у том излагању нисам рекао ништа што не виде и не знају и други наши суграђани. И ништа ново у односу на оно што сам и раније говорио у сличним приликама.

У САНУ је крајем новембра одржан скуп „Култура - основа државног и националног идентитета“. Какав је Ваш однос према том питању?

- Мислим да је тема тог скупа добро постављена. И да је стављена на дневни ред у правом тренутку. Кажем: у правом тренутку, а не бих погрешно ни да сам рекао: у пет до дванаест. Том скупу нисам могао да присуствујем управо због обавеза према поменутом јубилеју ПЕН- центра. Али сам сигуран да је оно што сам говорио у ПЕН-у могло бити прочитано и на том скупу у Академији. Бавио сам се истим питањем и проблемом.

Сакупљали сте документацију о свему што се пише о пројекту Београд на води. Шта сте све сакупили?

- Ваљда све, или скоро све, што је о том пројекту написано. Кад је тај пројекат у питању, у очи падају три ствари: прво, власт је одлучна да га реализује по сваку цену; друго, заинтересованост јавности за тај пројекат, бројност критичких анализа и текстова, које

потписују пре свега архитекте и урбанисти, али и економисти и правници, који тај пројекат анализирају из свог угла; и треће, игноранција с којом се власт односи према тој критици и према њеним - треба ли да кажем: више него убедљивим - аргументима. Докле је власт спремна да иде у својој одлучности да усред Београда подигне тај свој Абу Даби, показује и оно ноћно рушење у Савамали. А Савамала... Савамала је парадигма стања у нашој земљи.

Радите на својој новој књизи?

- Реч је о књизи песама којој сам дао наслов "Риба са два репа". Један циклус из те књиге објавио сам прошле године у крагујевачком часопису "Кораџи", а неколико песама сам штампао у часопису "Наш траг", који излази у Великој Плани. И по самом наслову се може закључити да се у тој књизи на неки начин наставља песничка триологија "Планета Дунав". Поред тога, имам и нових есеја о сликарима и вајарима, тако да ћу ускоро моћи да помишљам и на треће издање књиге "Читање слика".

Књиге које сте објавили за Сајам књига, "До Оба и Хуангпуа" (о путовањима у Русију и Кину) и „Жабе у реду пред поткивачницом”, побудиле су велику читалачку пажњу. Када је о првој реч, шта путовање доноси појединцу?

- Упознајући друге земље, путник на нов начин види и открива своју.

Шта на друштвеном плану очекујете у 2017. години?

- Био бих задовољан ако би се ова наша ибијевска драма завршила онако како се завршава бајка "Царево ново одело".

(Блиц)